

μόνον ἐν ἑλληνικῇ μεταφράσει, δὲν εἶναι πλασταί. Τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ συγγραφέως εἶναι ἄξια πολλῆς προσοχῆς· ἐ) περὶ τῆς καθαιρέσεως τῶν εἰκότων (730).

Jean B. Papadopoulos. *Une lettre de Grégoire Chioniadès, évêque de Tabriz (Rapports entre Byzance et les Mongoils de Perse)*, σελ. 257-262.

Ἐκδοσις ἐπιστολῆς τοῦ Ἰωάννου Χωνιάδου, ἐπισκόπου Tabriz ἐν Περσίᾳ, πρὸς τὸν Ἀλέξιον Β΄ Κομνηνὸν τῆς Τραπεζοῦντος (1297-1330). Ἐν προοιμίῳ πληροφοροῖται τινὲς περὶ τῆς πνευματικῆς ζωῆς ἐν Τραπεζοῦντι, περὶ τοῦ βίου τοῦ Χωνιάδου καὶ παρατηρήσεις περὶ τῆς γλώσσης καὶ τοῦ ὕφους τῆς ἐπιστολῆς.

Hubert Pernot. *Le poème de Michel Glycas sur son emprisonnement*, σελ. 263-276.

Ἐξετάζεται ἀπὸ φιλολογικῆς καὶ γλωσσικῆς ἀπόψεως ποίημα τοῦ Μιχαῆλ Γλυκά, συντεθὲν τῷ 1156 καὶ ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ Legrand (Bibliothèque grecque vulgaire, τόμ. Α΄). Ἰδιαιτέρως ἐνδιαφέρουσαι εἶναι αἱ διορθώσεις αἱ ἐπενεχθεῖσαι εἰς τὸ κείμενον.

Germaine Rouillard. *Les taxes maritimes et commerciales d'après des actes de Patmos et de Lavra*, σελ. 277-289.

Περὶ τῶν ναυτικῶν καὶ ἐμπορικῶν φόρων, κατὰ τὰ ἔγγραφα τῆς μονῆς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῆς Πάτμου καὶ τῆς Ἁγίας Λαύρας ἐν Ἄθῳ (κατὰ τὸ πλεῖστον ἀνέκδοτα). Ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ ἐξετάζεται τὸ ζήτημα τῆς μετρήσεως τῶν πλοίων πρὸ τῆς παραδόσεως εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας. Ἐν τῇ δευτέρῳ γίνεται λόγος περὶ τῶν φόρων, εἰς τοὺς ὁποίους ὑπέκειντο τὰ πλοία, τὰ πληρώματα αὐτῶν καὶ τὰ φορτία (ἐμβλητικίον, ἔξαμβλητικίον, ναῦλον, ἀντίναυλον, καταρτιατικόν, ναυλοκαταρτιατικόν, λιμενιακόν, σκαλιατικόν, κομμέρικιον, δεκατία, μετρητικίον κλ.). Ἐν τῇ τρίτῃ παραγράφῳ γίνεται λόγος περὶ τῶν δημοσίων λειτουργῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ἦτο ἀνατεθειμένη ἡ εἰσπραξις τῶν ἐμπορικῶν φόρων (ἐλαιοπάροχοι, ἔξαγγελισταί, λιμενάριοι, βεστιαῖται, πρωτομανδάτορες, κομμερκιάριοι, δεκατισταί κλ.).

Seymour de Ricci. *Une inscription byzantine de Rome*, σελ. 291-292.

Ἐπιτάφιον εὐγενοῦς Ἑλληνίδος δεσποίνης, καταφυγούσης ἐν Ρώμῃ μετὰ τῆς βασιλείσης τῆς Κύπρου Καρολόττας de Lusignan († 1487). Τὸ ἐπίγραμμα τοῦτο, Ἑλληνιστὶ γεγραμμένον, γνωρίζομεν μόνον ἐξ ἀντιγράφου τοῦ ΙΣ΄

αἰῶνος, περιεχομένου ἐν τῷ Cod. vatic. lat. 5241, σελ. 386, ὅθεν καὶ ἐξεδόθη ἐν τῇ προκειμένῃ μελέτῃ.

A. A. Vasiliev. *Quelques remarques sur les voyageurs du Moyen âge à Constantinople*, σελ. 293 - 298.

Συμπληρώσεις εἰς τὸ βιβλίον τοῦ κ. J. Ebersolt, Constantinople byzantine et les voyageurs du Levant (Παρίσιοι, 1918). Περὶ τῶν περιγραφῶν τοῦ Γεωργιανοῦ συγγραφέως Γεωργίου Mercul (I' αἰῶν), τοῦ Ἄραβος Aboul Hassan Ali al-Harawy (IB' αἰῶν) καὶ τοῦ Σύρου Rabban Çauma (II' αἰῶν). Πολύτιμοι πληροφορίες περὶ τῶν μνημείων τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Jacques Zeiller. *Le site de Justiniana Prima*, σελ. 299 - 304.

Περὶ τῆς θέσεως τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς (Justiniana Prima). Ὁ συγγραφεὺς, ἀκολουθῶν τῷ κ. Vulic', παραδέχεται ὅτι ἡ Justiniana Prima ἔκειτο ἐν τῇ Dacia Mediterranea, καὶ ὅτι ἐπομένως δὲν πρέπει νὰ συνταυτισθῇ μὲ τὰ Σκόπια (Scupi, Shoplje)· ἔκειτο δ' αὕτη πιθανώτατα ἐν Ταυρησίῳ (Tauresium) ἢ ἐν Βεδεριανῷ φρουρίῳ (Bederiana).

Table des illustrations, σελ. 305.

Table des matières, σελ. 307 - 308.

ΔΙΟΝ. Α. ΖΑΚΥΘΗΝΟΣ

Ch. Diehl. *Melanges, 2me volume : Art, Paris 1930.* 247 σελ. καὶ 17 πίν.

Ὁ δεῦτερος οὗτος τόμος περιέχει μελέτας ἀναφερομένας εἰς τὴν Βυζαντινὴν τέχνην, εἰς τὴν γνῶσιν τῆς ὁποίας τὰ μέγιστα συνέβαλεν ὁ κ. Diehl διὰ τοῦ κλασσικοῦ αὐτοῦ ἔγχειριδίου. Δέκα καὶ ὀκτὼ ἐρευνῆται τῆς τέχνης τοῦ Βυζαντίου καὶ τῶν ὑπὸ τὴν καλλιτεχνικὴν αὐτοῦ ἐπίδρασιν εὐρισκομένων χωρῶν ἔσπευσαν ν' ἀποστείλουν τὴν συμβολὴν των εἰς τὸ πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Diehl ἐκδοθὲν πανηγυρικὸν τοῦτο τεῦχος Μεταξὺ αὐτῶν καταλέγονται καὶ οἱ κορυφαῖοι τῶν Βυζαντινολόγων μὲ ἄρθρα ἐξαιρετικῆς σπουδαιότητος. Ἐν τοῖς ἐξῆς παρέχομεν σύντομον ἀνάλυσιν τῶν ἄρθρων τούτων.

L. Brehier. *La rénovation artistique sous les Paléologues et le mouvement des idées*, σ. 1 - 10.

Ἐν ἀρχῇ ἐκτίθενται τὰ κυριώτερα χαρακτηριστικὰ τῆς τέχνης κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν Παλαιολόγων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τελευταίων ἐρευνῶν, κατόπιν δὲ